

POKROK ZAPADU

PUBLISHED WEEKLY.
Published by Pokrok Publishing Co.,
1309-1311 Howard St. - Tel. 2913.
Subscription by mail - \$1.00 per year.

Vychází každou středu.
Vydává: Vydavatelství Spol. Pokroku,
1309-1311 Howard St. - Telefony 2913.
Společnost: V. mladá, a dotykův pohovor, Půhon pro Spojené Státy a Rusko, Ček.

Obilky.
V úvodu v jeho boji proti Rusům. Konečně tomuto jednání Poláků se ani nemáme mnoho divit, neboť nenávisť k Rusku má své historické příčiny, ale divíme se tomu, že také mezi českými časopisy se našel jeden, který sympatizuje s kosovskými Asijci proti slovanské většince. Je to newyorský "Hlas lidu", jenž patrně čerpá "internacionální své rozumu" a některého německého pláku a otravuje tím český lid.

Obilky.
ROZBUDEK VYNEŠENÍ MINULÉHO týdne nejvyšším spolkovým soudem proti Hillovu severozápadnímu železničnímu trustu, jest pro americký lid uspokojivý, ne však pro jeho praktickou cenu, ale proto, že rozhodnutím tím dáno kongresu na rozsumění, že "má moc zákonitá pravidla, jimiž mezinárodní a mezinárodní obchod má být řízen". Dráhy Great Northern a Northern Pacific jsou vlastně nyní témi samými lidmi a ti ovšem si nebudou soutěžit; jest proto zbytečné jásati, jako by soudní on rozhodnutí byla nějaká ohromná výmaha. Leč ono naznačilo, že má vláda právo jednat a vyšetřovati všechny korporace, které činí mezinárodní obchod a kongres může nyní seslati Shermanův protitrustovní zákon v tom směru, aniž by se musel obávat, že zákon jim přijatý bude nejméně soudem prohlášen za neplatný. Shermanův zákon mající za účel zabránění utvořování trustů ukázal se býti nedostatečným a nyní záleželo na příštím kongresu, aby přijal zákony, jež by efektivně zastavily, aneb kontrolovaly moc obrovských, amerického lidu nebezpečných trustů. Pakli to příští kongres neučiní, tu by americký lid měl pohnati k zodpovědnosti každého člena nižšího domu a každého senátora a měl by všechny zaprodance, ať náleží k té neb oné politické straně, odkopnuti.

Obilky.
V POSLEDNÍM SVÉM ČÍSLE CHICAGSKÝ "SOTKA" pojednává o válce Ruska se Žaponskem a o newyorských schůzích Slovanů, majících za účel vyslovení sympatií bratrskému ruskému národu, končí svou úvahu touto větou:

Obilky.
Ze Rusko potřebuje Port Arthur a Mandžursko to je možná, ale vraždili se k vůli tomu s kýmkoli, nepotřebuje a nezaslouží našich sympatií.

Obilky.
Redaktor "Sotky" náleží k nejprávostrannějším česko-americkým žurnalistům a proto nás tu jeho kulhavá logika nanejvýš překvapuje. Rusko získalo Port Arthur cestou míru a sice nájemnou smlouvou s Čínou, Mandžursko získalo cestou diplomatickou. Do těchto končin asijských bylo hnáno vývojem dějin a muselo tam nutně hledati pobožité moře. Sibířskou dráhou stalo konečně na pobožité moře volného a bírého, jakožto nemá nikde v Evropě a jeho hospodářské a obchodní potřeby vyžadovaly, aby získalo za každou cenu přístav nezamrzající a v Port Arthur také onen důležitý přístav ziskal. Vynaložili \$500,000,000 na sibířskou svou dráhu, muselo si zajištění severního pobožité řeky Yalu chrániti onu železniční linii, jež bude mít v hospodářském vývoji Ruska tak důležitý úkol a proto jednání jeho nesetkalo se s nižším odporem u evropských velmocí; jedině Žaponsko, popichované tajně Anglií, nalezlo v něm "chiup". Ačkoli nebylo ve svých zájmech obrozeno ani v nejmenším - jak ostatně i americké, střílivě posuzující časopisy doznávají - a ačkoli Rusko okázalo se velice povolným a nenamítalo ničeho proti tomu, aby Žaponsko uplatnilo svůj vliv v Koreji a tím si pojistilo své zájmy, tu Žaponsko konečně přerušilo všechno další vyjednávaní a prohlásilo válku. K této válce nehnao ho nic jiného nežli domněnky a touha jeho, aby hrál na dálekém Východě větší roli. Ono se neobávalo o své bezpečí, ale obávalo se Ruska jako soka a žárivosti hnáno vsadilo všechno na jednu kartu - na kartu války. Ne Rusko tedy, ale Žaponsko bylo útočником, ale ani v nejmenším. Rusko válku, k níž bylo donuceno, dokončí vítězství i bez sympatií některých těch "přemoudřelců", jejichž srdce i rozum jsou prosty všeho pravého slovanského citu.

Obilky.
Smrtelné svaly, kteréž činí strážníky tak bolestnými, stanou se opět ohebnými používáním St. Jakobs Oel a tuhosť zmizí vyčerpáním.

Obilky.
Předplatě se na Pokrok Západu, pouze \$1.00 ročně.

Obilky.
Pokrok Západu, Omaha, Neb.

Obilky.
Omaha, Neb., 23. března 1904.

Obilky.
NEUTRÁLNÍ SVÉ PENÍZE DŘÍVE NEŽLI je dostane.

Obilky.
POT ARTHURU HOŘÍ HLASAJÍ do světa angličtí hláší, kteří si přejou, aby Rusko pohofelo.

Obilky.
KOSOVCI ŽAPONČÍ do války se hnali jako diví, až jim Rusko stáhne na frak, tu pak jistě rychle vystřelí.

Obilky.
ŽAPONSKÝ MIKADO MÁ DŘEVÝ TRUB. To je div, kdy má tolik "žubů" doma, že se shání ještě po větším v cizině.

Obilky.
PAMATUJ SI, ŽE TEN ČLOVĚK, který ležce slibuje, svoje sliby, tobě dané, mnohem tíže splňuje!

Obilky.
KOLOMBE ZMĚNILA SVOU ARMÁDU z 11,000 mužů na 5,000. To jest důkazem, že přišla k náhledu, že se strýcem Samem nejsou žádné žerty.

Obilky.
TI ANGLIČTÍ DĚLNÍ LHÁŘI, v zásti proti Rusům malicherní, každý den jim teď potopí, koráb válečný v tiskárně černí.

Obilky.
BYLO VYŠETŘENO, ŽE NĚJAKÝ KUŘák cigaret zavínil obrovský požár beltimorský. Tím se zvoza okázalo, že malé příčiny mají často veliké následky.

Obilky.
SPĚŠ NA LEDĚ HAD SE ZIKRJE, spíš Missouri tok se zvrátí, nežli my se mezi sebou pěstaneeme vztekli vrátí.

Obilky.
O, TI "SPRAVEDLNÍ" NALICH KRITIKÁ! Pro Rusy maj' tvrdá slova, pro Žapy, jež vyvolali celou tou hrůznou válku, maj' jenom slova chvály.

Ta kletá česká nesvornost!

Pěknou ukázkou té kleté české nesvornosti, která přivedla nás k Bile hofe, podala nám v těchto dnech česká osada newyorská.

Výpady žluté části americké žurnalistiky na Rusko a na Slovanstvo vůbec a hlavně surově poháněná časopisy "Tribune", jenž v jednom ze svých článků napsal, že "Slovan jest zvíře, které pohánělo časopis "Tribune", které tamní krajany ku zahájení akce ku vyslovení sympatií ruské mu národu v jeho zápalu se za panském a zároveň měla být nepravdivě pohána Slovanstva dostojný v nějaké velké manifestaci schází odmítnouti.

Účel této schůze dotýká se tedy všech Slovanů, tak jako dotýká se všech Slovanů, ale vzor tomu do této záležitosti, dotýkající se nás jako celku, musela být za vlny přitažena ta nešťastná otázka náboženská, která nás rozdělila na dva nepřátelské tábory a jež vzbudila ani do dvacátého století acněž.

Ty nešťastné náboženské tenieci nepřipravily nás v sedmáctém století o naši samostatnost, učinily z českého národa otroka, který dosud stěná pod železnou patou potoka vítěz nad českou šlechtou a který sotva kdy svou špi pod ní vymaň, ale my vzor té smutné zkušenosti na tom nemáme dosti a zavlékáme ty nešťastné třenicové století dvacátého, v němž zajištěna jest, buď hudek, svoboda pro každého.

Jest to smutný úkaz, že v naší osvicené době má ten neb onen člověk být pronásledován a opovrhován svými krajany proto, že věří, a onen zase, že nevěří.

Lidstvo má důležitější a pro sebe a pro své blaho prospěšnější otázky k řešení, nežli jest otázka víry a nevěry.

Na tomto pokročilém stanovisku dvacátého století nestojí však patrně pánové z newyorského velkořádu ČSPS, kteří v zásadě při uznali, že by se měly "vysloviti naše sympatie s ruským národem, avšak protestovali proti tomu, aby nás měli zastupovati kněží. Můžeme při tak učiniti sami, uznáme-li za dobré."

Tato úzkoprávní logika, jak se zdá, zneškodnila svornou akci všech Slovanů. Do oně první schůze dostavili se sice kněží, ale oni tam přišli jako Slované, ne jako kněží, ale páni z velkokrálovství všechou součinností s nimi, ačkoli otázka víry a nevěry s touto akcí nemá pranic společného!

V druhém pokračování schůzi porušovali přítomní čeští zástupci shodu reprezentantů Slovanstva tím, že přý by sympatie Rusku vyslovené považovány byly za schválení války. (11)

Toto přemoudřelé "stanovisko re dostojné řádí" k onomu newyorskému velkořádu ČSPS.

Předně Rusko válku onu nevyvolalo, ale ona byla vyvolána zpuspými kosovskými Asijci, křetčováním k ní odvěkým nepřítelům Ruska, Anglií. Ze Rusko na válku ani nepomýšlelo, toho důkazem jest jeho nepřipravenost, ale ono muselo zvednouti vrženou mu rukavici, aby zachránilo, co mu nutně káže jeho hospodářský zájem. Rusko tlačilo se na asijský východ jen k vůli tomu, aby pojistilo si ve vodách nikdy nezamrzajících hospodářskou svou budoucnost a proto politika vlády v tomto směru setkala a setká se u celého ruského národa se schválením a proto vichití Rusové, i ti, kteří bojují proti autokratické vládě cara, v největším zápase s nadělními stojí při vládě a ruský lid jako celek jest hotov přinést ty největší oběti, aby zajistili státnost Ruska ve východní Asii bylo udrženo.

My výslovnými svými sympatiemi neschvaluje některá válka, která jest kletbou národu, my svými sympatiemi neschvaluje autokratickou vládu carova, ale my jimi dokazujeme, že cítime i ruský národem, s nadějí to Slovanstva, k němuž postoují jsme krvinně přibuzenství.

Vyslovením, aneb nevyslovením našich sympatií nezmešleme pochod události na dálekém východě ani v nejmenším. Rusko válku, k níž bylo donuceno, dokončí vítězství i bez sympatií některých těch "přemoudřelců", jejichž srdce i rozum jsou prosty všeho pravého slovanského citu.

Rusko-japonský atlas

Northwestern dráhy.
Atlas rusko-japonské války vydán byl Chicago & Northwestern dráhou. Tři krásné mapy v barvách, každá 14x20, vázané ve vhodné formě pro referenci. Výhodná situace vysvětlena podrobně, s tabulkami, vykazujícími poměrnou vojenskou a námořní sílu a finanční zdroje Ruska a Japonska.

Výtisk zašle se na každou adresu po obdržení deseti (10) centů v poštovních známkách. Obráťte se na městskou úřadovnu, 1401-1403 Farnam St., Omaha, 34x4

ZE STÁTŮ NEBRASKA.

V Brunswick přišel minulou středu o život mladík Peter Hansen. Spáčil se mu koně a dal se na útek. Váz byl rozbit a mladý Hansen usmrčen.

V kauzku, kterýž obdržán byl předminulý úterý večer v české síni v Humboldt, navrhli občané, kteří jsou pro prodej lihoviny, že kance pro městské úřady a mezi nimi též krajana Lute Skaláka za klerka.

Srážka dvou nákladních vlaků udála se v Crete min středu v Burlington nádraží. Západně jedoucí vlak vrazil do zední části jiného vlaku na postranní trati stojícího a několik zadržích kar, jakož i parostroj na kusy rozbity. Strojvůdce a topič zachránili se včasným seskočením. Srážka zaviněna byla nedbalostí brzdíče, jenž přijíždějícímu vlaku signaloval "volná trať", avšak zapoměl zavřít výhybku, čímž stalo se, že jinou parou přijíždějící vlak vjel na otevřenou výhybku a srážka byla výsledkem.

Šikovným chlapčkem musí býti Fr. Robertson, jenž uvázl na pro menší krádež v Tecumseh. Týž již před měsícem očekával za mřížemi sezení soudu, avšak došel stá se na svobodu přepilováním mříží. Byl však chycen as po 14 dnech a napřel do Tecumseh do vězení. Jak zpráva oznamuje, uvenil však Robertson po druhé z vězení ve čtvrté min. týdne a sice tím samým způsobem, pfeležním mříží. Pátání po něm zahájeno.

Dvojnásobné vraždění drama odehrálo se ve čtvrtek min. týdne na farmě blíž městečka Nehaw. Jak již skoro pravidlem, žárivá láska byla příčinou hrůzného tohoto činu, jehož dopustil se zletlý mladík David Carroll, za přítel napřel svou milenku, Annu Maxwelllovou, dívku teprve 16 let čítající, a pak sám sebe. Carroll zaměstnan byl na farmě Maxwelllově, již po několik let a povinnosti své vykonával přý vždy vzorně. Před nějakým časem pojal lásku k mladistvé dívce a ješto přý tato odmítavě se k němu chovala, stal se trudemyslým. Když pak před krátkým časem doneslo se mu k uším, že Anna přijímá dvoření jistého farmářského synka ze sousedství, stal se šíleně žárlivým a vyhledával příležitost, aby dívku i sebe se světa sprovodil. Přiležitost naskytla se mu ve čtvrtek ráno, kdy Anna vrátila se z návštěvy sousední farmy a dojením se zabývala. Carroll vypálil na ni dvě rány, jednu do levého, druhou do pravého spánku, načež po přiběhnutí činu svém sám se usmrtil.

Novinky z Plattsmouth, Neb.

Dne 21. března 1904.
V pátek časně z rána rozlehl se městem smutná zpráva, že Jana Ptáka není více mezi námi. Ve čtyři hodiny ráno rozležel se s tímto světem. Dosedl ještě mlad, v nejlepším věku musil opustit vše. Jak smutný to byl pohled na šest malých sirotků, stojících kolem postele a tím bolestněji zájstí pro ubohou zdrzenou manželku, vědučici, že jí samotná o drobné její děti. Jan Ptáka náležel k anglickému spolkou Novoděleč Dřevař (MWA), u něhož byl pojištěn na \$2,000. Pohřeb zesnulého obdržán byl v neděli odpoledne z domu smutku na Národním hřbitovu a obřady vykonány die spolkového rituality. Pohřbu účastnilo se hojně přátel a známých vzor tomu, že se dalo do něž práve v ten čas, kdy se počaly smutečné obřady konati a že přelož pak celé odpoledne. Zarmocené rodině projevujeme naši uplňnou soustrasť!

Opatrnosti nikdy nezbyvá! Jistý mladík, jménem J. Steadli, prohlížel revolver, nevěda, že jest týž nabýt. Náhodou vzal za koutek, hned na to zahřměla rána a náboj se zaryl nešťastnému mladíku do kolena. V neděli dopoledne musela být na nešťastném mladíku provedena operace a do sud není jisto, nebudě-li následovati něco horšího.

Pan Václav Skoumal obdaven byl manželkou svou roztočným synáčkem. Matinka a tatičkem jsou zdraví a ten malický již je obveselí. Přejeme jim mnoho štěstí!

Pan F. Pták z Dakoty přijel sem na pohřeb svého bratra Jana. Paní F. Hendrichová z Havelské, Neb., bývalá Jandová, je zde návštěvou u svých rodičů a přátel.

Pan Vác. Bureš z Omahy díel zde za záležitostí strýčka Sama. Poslal pozdrav manželům Vitmásovým po P. V. Holým. Vilém dostal věrné slovo danému P. Burešovi a pozdrav ten ústně vyřídil. Z toho je vidět, že jest P. Holý slibů dánuých pamětliv. Srdečně díky!

Novinky z Bruno, Neb.

Dne 19. března 1904.
Pan Anton Kouma se již pozdravil a na sv. Josefa přišel do Bruna nás navštívit. Takto vypadá dosti dobře, ale jest patrné, že ztratil trochu na váze.

Pan Joe Mác se odstěhoval na "Pindoru" a vyjádřil se, že se mu tam líbí. Tomu se pranic nedivíme. Prož pak by se mu tam nelíbilo, když tam jest tak veselo!

Občan Karel Procházka z Abie žalován byl u smřícího soudu c. Coufala p. Donatem z Abie o náhradu \$160. V žalobě se udává, že p. Procházka pojednou byl napaden zúřivostí a v nepřítel stavu tom počal vytloukati okna, rozbít židle, stoly a vůbec vše, co se rozbiti dalo. To mohlo být za obnos ten "titi", to co?

Naši ochotníci čini píle připravu k divadelnímu představení, jež uspořádají v pondělí večer dne 4. dubna v operní síni p. Vác. Blatného. Hrati budou poutavý anglický kus "Our Jim", veselořní a ve čtyřech jednáních. Hlavnější úlohy nalezají se v rukou osvědčených již ochotníků a aby i ochotníci, kteříž dosud neúčinkovali, náleželi k prvému svému vystoupení při přípravě, obdržány jsou píle zkušky před řízením prof. Stecha. Jsme pfešvědčeni, že obecenstvu našemu chystají obětaví ochotníci naši svěží duševní poziek a jen na obecenstvu našem záležel, aby hojnou návštěvou tohoto divadelního představení povzbudili ochotníky aby častěji divadla pořádali. Chystajte se tedy vichni na den 4. dubna. Na zdar!

Novinky z Touhy, Neb.

Minulý týden jsem neznal žádných noviniek a to proto, že zde nic nového nebylo, mimo to, že napadlo dosti sněhu jako asi všude jinde.

Občan Karel Doležal byl návštěvou v Linwood a navštívil též hostinec p. Šotraba. Pana Doležala zajímal přý nejvíce krásný lalok, jakým se honosí p. Šotraba. Die všeho musí být p. Doležal milovníkem a citelem tučného podkří.

Pan Fr. Kliment st. má již jarní plnění zasetu a nyní opravuje žací stroj a vazák, aby se mohl pustit ihaed do sečení a sklizení pšenky, jakmile tato dozraje.

Pan Fr. Hrubý odjel se synem svým do Omahy, kdež bude chlapci podstoupiti operaci a to na prstu, který si nedávno při skládání sena značně zranil.

Snad není na tom řírem světlé člověka, který by si vše tak hojně přivlastnil, jako ten proslulý Šotraba. Minule jsem se v "P. Z." jenom zmínil o dlouhých uších, a on už je chlapík jako kourcový myš. Podrube, prosím, račte dopřát také něco jinému.

Tenhle wisconsinický Čmuchaček, jak se mi zdá, pořádně mě dostal. V posledním čísle "P. Z." se zmínil, že mně navštívil a já strachem, aby se mu to snad nestalo jako u Šotraba v Linwood, dal jsem ihaed zabiti krmníka, abych dělal jsem jaternic a sulce, abych měl tím učiti a on zatím čtvřrák, pustí se do Minnesoty a mne tady pfeškolí.

Soudruh Sokol z Plattsmouth mě žádá o radu, jak to navléknot se prozkáškami těmi hodinkami. Theoretickou radu mu sice dání nemohu, neboť jsem hodinářství nestudoval, ale něco z praxe mu pfece poradím. Já jsem to měl, milý brachu, zrovna tak s mou starou, jež chtěla, abych chodil domů die její hodinky. Dlouho to trvalo, než jsem tomu přišel na kloub, ale konečně jsem na to kápi a povědo se to. Když jsem ráno odcházel z domu za svým povoláním a moje stará kutila něco venku, vzal jsem její hodinky, dal jsem je svému paau synátorovi, aby si s nimi hrál a zároveň jsem mu ukázal, jak má s ručičkami točit. Když pak jsem přišel domů k obědu, stará mi sdělila, že Láda rozbil její hodinky. Samo sebou se rozumí, že jsem se

Oznámení úmrtí a díkůvzdání!

Hlubokým žalov skřivení vzpomínáme všem přítelům a známým truchlivou zvěst, že naše milovaná manželka a matka

Anna Pralová
s námi se na věky rozloučila. Zemřela po operaci v Omahě dne 18. března 1904. Naše milená zesnulá narodila se v kráji plzeňském v Českobudě v mládí květnu roku 1843 a do Ameriky přijela v roce 1887. Pohřbena byla na velkém úřazenství přátel a známých v pátek dne 18. března na hřbitvu Linwood Hill.

Jest sňatkem posvěcením náš vzájemně přátelští díky všem, kteří nás v nešťastném žalu našem potěšili se smělím, světlým pak srdcebným díky naše přátel Štorec Deery Vlasti, č. 48 JČD., a ředu Ratolet Mladoběžců za zúřazení se pohřbu v počtu tak velkém. Dále přátel náš srdečný dík všem dárčím krásných květin. Štorec Deery Vlasti JČD., řadu Ratolet Mladoběžců ZČB., Štorec Lille Západu, č. 84, rodině Uhlavé z Prahy, rodině Kavanové, rodině Jos Pralové z Prahy, rodině J. J. Hamrdlové, rodině Tomáše Dudy a s. J. Jiskrové. Dále necht' přijmou srdečný náš dík za pfešedení dojemných řečí paní Marie Ticháčkové, pl. M. F. Bartolové, pan Donato st. z Prahy a p. Tomáš Duda. Ještě jednou díky všem!

ALBERT PRAL, truchlící manžel.
Josef, František, Antonín, Albert, Emil, synové.
Anna Ticháček, Veronika Pral, deery,
Jos. Ticháček, set: Milie a Helena Pral, snachy.
V Linwood, Neb., dne 19. března 1904.

snášil starou mou upokojit a protil jsem jí odvětil: "Nechť si, beztoho šly špatně." Takovými způsobem jedny hodinky jsem měl s krku. Nyní ale vrátil mi to tozmkem, jak to udělat se velikými hodinami stojícími, neboť rozlámat je svévolně, to mně pfece bylo jich líto. Než i tu pomohl mi dvátip. Když totiž stará moje odešla jednou na návštěvu k sousedce, povolil jsem několik koleček, hodiny pfeštalý jati a teď nám slouží pouze za okrasu. Nyní se spravuje celá moje domácnost pouze die jedněch hodiniek a ty já mám stále u sebe. Když přijdu domů v jedenáct hodin a stará se mne ptá: "Kde's byl tak dlouho?" - odušlím jí: "Dlouho? Vždyť jest teprve čtvrt pfeš deset!" Nevěřili a chce-li a chce-li hodinky ukázat, strojím se ihaed, abych žádosť její vyhověl a při tom brumčím: "Nu, tak se jen podívej, ty nevěřící Tomáši!" Zdánilivo o chotou svou ženskou upokojím, ona zívne a než se odstrojím, již je opět v limbu. Na správu hodin a hodiniek jsem ovšem ještě ani nepomyslel, neboť se obávám, že by stará sekatura mohla nastati znovu.

Dnes je svátek všech Josefů, Pepiků, Josefínek a Pepiček a hlede, někteří z nich pfece nás počastovali. Však oni vědí, co se patří.

Náš Nimrod má zase o jednu vraždu více na svědomí. Dnes zamordoval velkého krmníka a nezapomněl nám poslat na košt obvar. To je jiná číhlapík než ten Šotraba, kterýž nejraději složí vše jen do svého břicha.

Nový náš obchodník Vác. Kačírek dělá velmi dobrý obchod a jeho klerk, Toník Rezáč, má zde nic nového nebylo, mimo to, že napadlo dosti sněhu jako asi všude jinde.

Občan Karel Doležal byl návštěvou v Linwood a navštívil též hostinec p. Šotraba. Pana Doležala zajímal přý nejvíce krásný lalok, jakým se honosí p. Šotraba. Die všeho musí být p. Doležal milovníkem a citelem tučného podkří.

Pan Fr. Kliment st. má již jarní plnění zasetu a nyní opravuje žací stroj a vazák, aby se mohl pustit ihaed do sečení a sklizení pšenky, jakmile tato dozraje.

Pan Fr. Hrubý odjel se synem svým do Omahy, kdež bude chlapci podstoupiti operaci a to na prstu, který si nedávno při skládání sena značně zranil.

Snad není na tom řírem světlé člověka, který by si vše tak hojně přivlastnil, jako ten proslulý Šotraba. Minule jsem se v "P. Z." jenom zmínil o dlouhých uších, a on už je chlapík jako kourcový myš. Podrube, prosím, račte dopřát také něco jinému.

Tenhle wisconsinický Čmuchaček, jak se mi zdá, pořádně mě dostal. V posledním čísle "P. Z." se zmínil, že mně navštívil a já strachem, aby se mu to snad nestalo jako u Šotraba v Linwood, dal jsem ihaed zabiti krmníka, abych dělal jsem jaternic a sulce, abych měl tím učiti a on zatím čtvřrák, pustí se do Minnesoty a mne tady pfeškolí.

Soudruh Sokol z Plattsmouth mě žádá o radu, jak to navléknot se prozkáškami těmi hodinkami. Theoretickou radu mu sice dání nemohu, neboť jsem hodinářství nestudoval, ale něco z praxe mu pfece poradím. Já jsem to měl, milý brachu, zrovna tak s mou starou, jež chtěla, abych chodil domů die její hodinky. Dlouho to trvalo, než jsem tomu přišel na kloub, ale konečně jsem na to kápi a povědo se to. Když jsem ráno odcházel z domu za svým povoláním a moje stará kutila něco venku, vzal jsem její hodinky, dal jsem je svému paau synátorovi, aby si s nimi hrál a zároveň jsem mu ukázal, jak má s ručičkami točit. Když pak jsem přišel domů k obědu, stará mi sdělila, že Láda rozbil její hodinky. Samo sebou se rozumí, že jsem se

Novinky z Linwood, Neb.

Bleskurychle rozesla se smutná zpráva, když jsme obdrželi ve středu telegram z Omahy, že pan Anna Prajová zemřela po operaci a že jí pfezivo ve večerním vlakem. Jak jsem se v minulém čísle zmínil, odjela paní Prajová do Omahy, by tam hledala lékařské pomoci. Lékaři pro prohlídce udělili paní Prajové, že jest nutna operace, k čemuž se svolila. V pondělí m. t. odpoledne podstoupila operaci a v úterý večer obdržel její manžel telegram, že je s ní zle, aby tam přijel. Pan Praj se tam odebral v prvédu svého syna Alberta a svého zetě p. Jos. Ticháčka. Jelikož od nás vešel žádný osobní vlak nejede, musel jet do Fremont po nákladním vlaku a do Omahy se dostal ráno v 8 hod., kdežto ona zemřela ve 4 hodiny ráno. Ve středu večer pfešedem vlaku, již měly být pozůstatky nebožák paní přivezeny, sešlo se na peroně tolik lidí, že sotva bylo možno se hnouti. Projel tento už sám sebou jest důkazem, jak velké obkamy se zesnulá těšila. Když přizní se do vlaku, myslíme, že při pohledu na schránku s pozůstatky zůřtalo málokrteré oko nezarusené. Z nádraží byla rakev odvezena do jejího obydlí. V pátek pfeš pohřbem pfezvená byla do síně řadu Ratolet Mladoběžců ZČB., kde opět se sešlo tolik obecenců, že ho sotva prostráná síň

mohla pojmuti. Pohřeb vypravil sbor Deery Vlasti, č. 48 JČD., k němuž zesnulá také náležela. S obřady se započalo ve dvě hodiny odpoledne. V síni řečnili paní Marie Ticháčkové, paní M. F. Bartolové, p. Donato st. z Prahy a p. Tomáš Duda. Po obřadech byla rakev vložena do pohřebního vozu a za velkého úřazenství přátel a známých pohřbena na Linwood Hill hřbitově. Budíž jí země lehkou. Rodině Prajové přátel naše upňmná soustrasť!

Dr. L. Svoboda zjel si minulý týden opět do našeho okolí na kachny a husy. Jak pochodil, to jsme se nedozvěděli.

Hned druhý den po úmrtí paní Prajové dozvěděli jsme se, že paní Šavilková v Clarkson také zemřela. Jaká jest to hra osudu. Pan Josef Šavilk první oženil se s dcerou pana Alb. Praje, která ale pfeš to lety zemřela a on oženil se s dcerou pana J. Kašpara z Prahy. Nyní tato také zemřela a pohřeb obdržel se v Praze v neděli, kamž byli pozůstatky nešťastné paní pfezveny. - V pátek též obdržel se v Praze pohřeb manželky pana Jana Poláka. Paní Poláková jest též dobře známá, ne že vlastní nedeleko farmu a pfeš několika lety zde bydleli. Ať přijmou obě rodiny naši soustrasť!

Pan Josef Hledík meškal minulého týdne několik dní návštěvou v okolí Clarkson u svých přátel a známých. Na zpáteční cestě pfeštrfela se mu malá nehoda. Když vyjeli z Fremont, pfešla na něj dřimota, a jelikož s ním jel též známý studnař Novák a řekl, že jede také do Linwood, ujistil p. Hledíka, že ho v Linwood zbudí. Sotva však přijeli do Morse Bluff, vzřikl Novák "Linwood". Pan Hledík byl rozespávaný, slezl a než se zpatoval, že to Linwood není a jelikož tam vlak dlouho nestaví, tento mu ujel. Chvilí lidéři na Nováka, po delším ale uvážení přišel k tomu náhledu, že udělá nejlépe, když se dá do Linwood dovést a také se šťastně domů dostal. A jelikož ten den bylo zrovna svateho Josefa, jest toliho několikrát "posadil".

Paní Marie Kaufmanová z Omahy, přijela do Linwood ve čtvrtek minulého týdne, tentokrát ale za smutnou záležitostí, aby se súčastnila pohřbu své sestry, paní Anny Prajové.

Hurá, Macku, naše pšenice kvete! Štíky už počínají zase brát, máš li nějaké dobré vnaididlo, tak přijď co nejdříve.

Paní Emilie Foldová jest již po několik dní nemocná.

Dnes s večerním vlakem odjela pan Ed. H. Koza, do Primrose, kde bude pracovat v tamnějším lékárně. Pan Koza pracoval zde v lékárně p. F. Boháče.

Chrábte svoji rodinu pfeš bleskem a kupte si hromosvod na vaše obydlí od Jana Bečáka, který vám prodá dobrou a zaručenou věc. Stavte se v lékárně a pfešvědčte se!

V New Yorku přišel pfeš několika dny k vážnému zranění zletlý krajjan Jaroslav Koudeka, prodávav ve střížním obchodě p. Loevyho na rohu l. ave. a 75. ul. a bytem u své sestry p. Sernerádové, č. 416 vých. 64, ul. Pohádál dal se pro jistou záležitost s zoleťmým Irčanem Henry Murphym, kterýž vyzval Koudeku "na jati", avšak tento vyzvání odmítl. Na to Murphy k němu přiskočil a vrazil mu nůž do levé strany prsou a utekl.